

Dødsfald. Den sidste Statistil oplyser da gennem Lægernes Dødsattester, at der i Kjøbenhavn og Frederiksberg i Løbet af det samme Femaar, som jeg for nævnte, er forefaldet 554 Dødsfald, i Provinsfødestæderne 611. Hvis vi gaa ud fra disse to Tal og fremdeles fra, at det Tal, der er opgivet af de gejstlige Embedsmænd for Landets Bedkommende er rigtigt, saa komme vi til, at Antallet af Ulykkesdødsfald i hele Landet i det nævnte Femaar i alt har været $554 + 611 + 1,865 = 3,030$ Dødsfald, det vil sige omtrent 600 om Aaret. Men nu er det maasse for sangvinst at holde sig til dette Tal, idet man kunde antage, at der ogsaa i Opgivelserne for Landsognenes Bedkommende er Mangler. Jeg er derfor gaaet den Vej, at jeg har regnet, at der i Landsognene er en tilsvarende Mangel i de gejstlige Opgivelser som for Byernes Bedkommende; de 1865 Dødsfald for Landet svare kun til 13 Dødsfald pr. 10,000 Indbyggere i Femaaret, medens Lægeopgivelserne for Byerne give for Kjøbenhavn 15, for Provinsbyerne 16 Dødsfald pr. 10,000 Indbyggere. Jeg regner da, at der ogsaa paa Landet foresfalder 16 Ulykkesdødsfald pr. 10,000 Indbyggere i et Femaar og faar paa den Maade det af Gejstligheden opgivne Tal 1,865 forhøjet til 2,295. Herefter vil da det hele Antal Dødsfald som Følge af Ulykkestilfælde i det nævnte Femaar udgøre $554 + 611 + 2,295 = 3,460$ eller 692 Dødsfald ved Ulykkestilfælde om Aaret. Vi kunne altsaa med temmelig Sikkerhed regne med et rundt Tal, at der foresfalder i alt 700 Dødsfald ved Ulykkestilfælde om Aaret her i Landet. Men alle disse 700 Dødsfald ville ikke komme til at drage Erstatning efter sig, fordi en stor Del ($\frac{2}{5}$) af de forulykkede ere unge Mennesker under 18 Aar, der ikke komme med i Betragtning, og andre ville være gifte Kvinder, som heller ikke komme i Betragtning. Det Resultat, der bliver tilbage, er, naar disse fradrages, at man med et rundt Tal kan regne, at 400 Dødsfald (nøjagtig 134 for Byerne, 264 for Landet, tilsammen 398) aarlig ville falde Ulykkesforsikringen til Last; hvor mange Invalidiser, der er fremkommet som Følge af Ulykkestilfælde, vides derimod ikke. Men det er jo en Regel, man har fulgt i andre Tilfælde, og som ogsaa blev benyttet af Udvalget i Hjør, at man i Mangel af en Statistil over Invaliditeten tror at kunne gaa ud fra, at man kan stole nogenlunde paa, at der vil være lige saa mange Invaliditetstilfælde som Dødsfald som Følge af Ulykkestilfælde; det er jeg ligeledes gaaet ud fra, og Invaliditetstilfældene har jeg altsaa sat til ligeledes at andrage ca. 400 om Aaret.

Jeg har gjort dette med saa meget større Tryghed, fordi et meget stort Antal af alle Dødsfaldene ved Ulykkestilfælde — mellem Treddelen og Halvdelen (i Kjøbenhavn 24, i Købstæderne 34, paa Landet 46 Procent) skyldes Drukning, og denne Form af Ulykkestilfælde efterlader jo ikke let Invaliditet; det er kun Liv eller Død, det her drejer sig om. Naar jeg altsaa her gaar ud fra det samme Antal Invaliditetstilfælde som Dødsfald, saa mener jeg, at jeg er paa den sikre Side.

Jeg maa endelig til dette Overflag sige som Slutning et Overflag over Beføstningen, og jeg ser mig derfor nødsaget til at trætte det høje Ting med en Paavisning deraf. Af væsentlig Betydning for Beregningen af de Omkostninger, der ville medgaa til Forsikringen, vilde det da være at vide, hvor mange af de forulykkede der er Familieforsørgere, og hvor mange der kun har sig selv at forsørge. Her sige de foreliggende Statistiske Oplysninger sig igen inder om selve de ved Ulykkestilfældene forulykkede; men den almindelige Statistil oplyser os om, at de nævnte to Klasser hver udgøre omtrent Halvdelen af bort Lands samtlige Forsørgere. Jeg tør derfor opstille som sandsynligt, at det forholder sig ligesaa med de ved Ulykkestilfælde forulykkede, eller med andre Ord, at der her i Danmark aarlig omkommer ved Ulykkestilfælde 200 Familieforsørgere og 200 Selvforsørgere, medens 200 Familieforsørgere og 200 Selvforsørgere vilde blive Arbejdsinvalidiser i højere eller lavere Grad. Men nu forudsætter Forslaget kun et Tilskud til Begravelsesomkostningerne ved en Selvforsørgers Dødsfald af 50 Kr., bliver han derimod Invalid, berettiges han til en Understøttelse, hvis Maksimum er 600 Kr. aarlig. En Forsikring til Maksimumsbeløbet vil koste omtrent 12,000 Kr. hos Statsforsikringsanstalten, hvor Politien efter Forslaget skal indkøbes; Gennemsnitsudgiften for Selvforsørgere kan antages at ville udgøre lidt over Halvdelen af dette Beløb, nemlig 7,000 Kr. Vi kunne saa til de 200 Dødsfald af Familieforsørgere, de ville kunne medføre en Understøttelse for de efterladte af høist 300 Kr. Maksimumsbeløbet vil altsaa koste i Indkøb af Police 6,000 Kr., og Gennemsnittet kan sættes til 3,000 Kr. Saa er der 200 Invaliditetstilfælde for Familieforsørgere, de ville kunne medføre for bedkommende og deres Familier en Maksimumsunderstøttelse af 800 Kr., som i Indkøb vil koste 16,000 Kr.; Gennemsnittet kan sættes til 8,000 Kr., idet disse Understøttelser, ligesom de foregaaende, ville formindstes efterhaanden som Børnene blive 15 Aar gamle. Naar vi saa med et rundt Tal regne